

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 9 (5858) Sestdien, 1989. gada 21. janvārī Maksā 3 kap.

Deputātam jābūt valstiskam cilvēkam

● Sodien, kad rajona darba kolektīvi izvirza PSRS tautas deputātu kandidātus, katrs no mums gribot negribot uzdod sev vienu un to pašu jautājumu: kādam īsti šim tautas izraudzītajam cilvēkam jābūt? Tam jābūt cilvēkam, kurš mūsu sarežģītajā un pretrunu pilnajā laikā spēš godam pārstāvēt savu rajonu un republiku valsts varas augstākajos ešelonos, kurš spēš domāt un spriest savienības mērogā.

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs savu viedokli izteica nesen notikušajā pilnvaroto konferencē: tam jābūt valstiskam cilvēkam, kam būtu sveša stagnācijas lauku birokrātu kastas ietekme. Un vēl. Ja reiz rajonā tik daudz runā par nepieciešamību nodrošināt lauksaimniecībai prioritāti, tad būtu vēlams arī

praktiski par to balsot, izvirzot par PSRS tautas deputāta kandidātu tādu cilvēku, kurš strādā šajā nozarē un kurš palīdzētu nodrošināt cilvēkiem vajadzīgā daudzumā pārtikas produktus, kas šodien nepieciešami katram no mums. Šim deputāta kandidātam, protams, labi jāpazīst Latgale, tās valoda un kultūras tradīcijas.

Visas minētās īpašības piemīt VLADIMIRAM RIMASEVSKIM — Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmajam vietniekam, republikas Valsts agrorūpniecības komitejas priekšsēdētājam. Tādēļ agrofirma «Krasnij Oktjabrj» darba kolektīvs izvirzīja viņu par PSRS tautas deputāta kandidātu 312. vēlēšanu apgabalā.

P IRMS oficiālās deputāta kandidāta izvirzīšanas norunāju tikties ar V. Rimaševski, lai viņu intervētu. Mūsu saruna notika viņa darba kabinetā, kurš atrodas Latvijas Valsts agrorūpniecības komitejas augstcietnēs 22. stāvā. Mani sagaidīja pievilcīgs, delikāts cilvēks. Jau pašā sākumā pievērsāmies tām lauksaimniecības attīstības problēmām, kuras šodien uztrauc ikvienu lauku iedzīvotāju.

Pirmām kārtām mani ļoti interesēja šāds sevīšķi sasāpējis jautājums:

— Kā republikas Valsts agrorūpniecības komitejas aparatā tiek izskaustas kādreizējās birokrātiskās vadības metodes?

V. Rimaševskis. Veidojot Latvijas PSR Valsts agrorūpniecības komiteju, tās sastāvā ietilpst ministriju un resoru aparāts tika samazināts par 40 procentiem. Tolaik tas apvienoja apmēram 620 cilvēkus. Pagājušā gada septembrī Valsts agrorūpniecības komitejas štatu sarakstā darbinieku skaits samazinājās vēl par 208 cilvēkiem. Ja šodien bez šī aparāta līdzdalības varētu nodrošināt republikas kolhozus un sovhozus ar visu nepieciešamo, tad vēlreiz štatus būtu iespējams samazināt.

Pagaidām gan mums nākas krietni papūlēties, lai nodrošinātu lauksaimniecības attīstības prioritāti praktiski — mēģinot izkautēt dažādus fondus un limitus, nodarbojoties ar daudziem citiem ražošanas rakstura jautājumiem. Perspektīvā Valsts agrorūpniecības komitejas darbinieki par savu galveno uzdevumu izvirza tikai zemkopja aizstāvēšanu, kā arī viņam nepieciešamo pakalpojumu sniegšanu.

Radušās arī jaunas organizatoriskās formas, kuras sekmē šo uzdevumu atrisināšanu. Ar to es domāju kooperatīvu un valsts apvienību nodibināšanu. Darba kolektīvi tās izveidojuši visdemokrātiskākajā ceļā. Un galvenais — paši pēc savas gribas. Tādēļ varam teikt, ka demokrātisko pārveidojumu jomā «pirmās bezdelīgas» mums jau ir. Par šādām valsts kooperatīvām apvienībām kļuvas, piemēram, labības produktu apvienība pārtikas produktu apvienība un citas. Tagad mēs vēriģi sekojam to darba pieredzei. Ir pilnīgi reāli, ka tuvākajā nākotnē par līdzīgām apvienībām kļūs arī vairākas citas galvenās pārvaldes.

— Bet kā līdztekus pārvaldes demokrātiskajām tendencēm republikas lauksaimniecības attīstībā var realizēt tās prioritātes, par kurām cīnās pārbūvi atbalstošas kustības?

V. Rimaševskis. Manā uztverē lauksaimniecības prioritāte vēl līdzinās bērnam un nav izkūņojusies no autiņiem, jo to pasludināja tikai pirms dažiem mēne-

šiem. Drīz šis bērns sāks rāpot, pēc tam staigāt... Lūk, tad mēs visi varēsīm teikt, ka savu esam panākuši.

Mērķi var sasniegt, ejot dažādus ceļus. Pirmkārt, pieņemts lēmums par ceļu tīkla attīstību republikā. Saskaņā ar šo lēmumu šim nolūkam atvēlētie kapitālieguldījumu apjomi pieaug 2,5 reizes.

Otrkārt, panākta savstarpēja vienošanās starp PSRS Automobiļu un traktoru mašīnbūves ministriju un Latvijas Ministru Padomi par lauksaimniecības mašīnbūves attīstību republikā. Pat vairāk — uz šī pamata plānots kooperētēs visām Baltijas republikām. Kopīgiem spēkiem mēs spēsim nokārtot līgumdarba kolektīviem un nomniekiem tik nepieciešamo sējmašīnu, arklū, kultivatoru un mazo traktoru ražošanu. Tiesa, šajā jomā sagaldāmas samērā lielas grūtības. Paātrinātos tempos nāksies pārprofilēt Rīgas un Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas, rūpnīcu «Stars». Šajā procesā liela aktivitāte būs jāizrāda ne tikai uzņēmumu vadītājiem, bet arī darba kolektīviem.

Treškārt, personīgi es lielas cerības lieku uz zemnieku saimniecību attīstību republikā. Pagaidām tādu ir aptuveni 30, bet sagaldāms, ka nākotnē to skaits palielināsies līdz 400. Jau dots attiecīgs Latvijas PSR Ministru Padomes rīkojums. Dīemzēl Agrorūpniecības komitejai risināmo problēmu loks šodien vēl ir ļoti plašs. Piemēram, kaut vai šāds jautājums: uz cik ilgu laiku iznomāt zemi? Vai, teiksim, kā kreditēt fermerus? Nesen notikušajā sanāksmē, apspriežoties ar republiku Valsts agrorūpniecības komiteju vadītājiem, Mihails Gorbačovs apsolīja, ka daudzas problēmas tiks atrisinātas savienības līmenī. Taču arī mēs paši nedrīkstam saust.

Ceturtkārt, šodien jāņem vērā, ka republikas lauksaimniecība jāattīsta, izmantojot tikai pašmāju darbaspēka resursus. Iedzīvotāju migrācija ir visai negatīva parādība, tādēļ mums visiem jāvelc ledarbīģi pasākumi, lai to likvidētu. Manuprāt, republikas kolhoziem būtu mērķtiecīgi noteikt darbaspēka normatīvu uz katrām 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes. Ja saimniecība šo normatīvu pārsniegusi, lai maksā. Savrāta robežas tomēr jāievēro visās lietās. Diezin vai mums ir izdevīgi iekasēt zināmu summu par sezonas strādnieku izmantošanu laukkopības vai celtniecības darbos. Tāpat nav lietderīgi likt skēršļus iedzīvotāju migrācijai no republikas pilsētām uz laukiem.

Piektkārt, lauksaimniecības prioritāte republikā daudzīdāda zinā būs atkarīga no celtniecības industriālas attīstības programmas izpildes. Pašlaik Valsts agrorūp-

niecības komiteja ir uzņēmusies vadību pār pieciem uzņēmumiem, kuri ražo būvmateriālus. Mēs plānojam visdrīzākajā laikā uzstādīt tajos importa līnijas kļeģeļu ražošanai. Katra no šīm līnijām ik gadus papildus dos 10 — 15 miljonus kļeģeļu, kurus saņems lauku iedzīvotāji. Tagad Agrorūpniecības komitejas darbinieki jau kontaktējas ar VFR firmām un risina sarunas par iekārtu iepirkšanu.

Bez tam Latvijas kolhozu padome noslēgusi ar PSRS Rūpnieciskās celtniecības ministriju līgumu par krāsnu un cementa ceħa rekonstrukciju Brocēnu kombinātā. Uzstādot Itālijā ražotas līnijas, mēs plānojam ar lauku rekonstruēt šifera un apdares plāksnīšu izgatavošanas ceħus. Šos darbus paredzēts uzsākt jau šogad. Pēc rekonstrukcijas republikas saimniecības papildus saņems no Brocēnu kombināta 40 tūkstošus tonnu cementa. Zinot, kādi ir mums iedalītie fondi, varam aplēst, ka šo 40 tūkstošu tonnu cementa būs pietiekami, lai realizētu gan celtniecības programmu, gan izgatavotu papildus šifera plāksnes.

Pie visa teiktā vēl piebūrdīšu, ka Latvijas PSR Ministru Padome gatavo lēmumu par rūpniecības uzņēmumu līdzekļu ieskaitīšanu siltumnieku, kā arī dārzenu un subproduktu pārstrādes ceħu celtniecībā. Kā tas notiks praktiski? Teiksim, rūpniecības uzņēmums noslēdz ar saimniecību līgumu par cūku kūts celtniecību. Bet pēc celtniecības darbu nabeigšanas kolhozs kādus 7 — 8 gadus regulāri apgādā uzņēmuma strādniekus ar gaļu. Citiem vārdiem, nodibina abpusēji izdevīgus savstarpējos sakarus.

Visu iepriekšteikto var attiecināt uz pasākumiem, kas veicami, lai nodrošinātu lauksaimniecības prioritāti pašreizējās piegādes nu jau izstrādāto programmu apstākļos. Tas ir, ja tā var teikt, virzības pirmais posms.

Ar 13. piecgadi sāksties otrais posms, kas būs zīmīgs ar to, ka prioritāte būs noteikta jau pašā republikas attīstības programmā. Tādēļ vajadzēs atteikties no vairāku rūpniecības uzņēmumu celtniecības, novirzot Valsts celtniecības komitejas jaudas uz laukiem. Daudz kas šeit būs atkarīgs arī no lēmuma par lauku attīstību līdz 2000. gadam, kuru patlaban izstrādā savienības mērogā.

— Preiļu rajona iedzīvotājus pašlaik uztrauc pārtikas produktu deficīts veikalā plauktos. Kāds ir tūsu viedoklis par iespējām realizēt Latvijā Pārtikas programmu.

V. Rimaševskis. Viēna no iespējām, kā šo problēmu atrisināt, protams, ir galveno lauksaimniecības produkcijas veidu

ražošanas paplašināšana. Ar kādiem tempiem to panākt? Minēšu visvienkāršāko rēķināšanas piemēru. Dažu pēdējo gadu laikā republikas iedzīvotāju skaits ik gadus palielinās vidēji par 27 tūkstošiem cilvēku. Lai nodrošinātu šos cilvēkus ar gaļu, mums jāpanāk šīs produkcijas ražošanas pieaugums par 22 000 tonnām. Bez tam tiek plānots par 3 000 tonnām palielināt gaļas piegādi Savienības fondam. Tādējādi tikai agrākā gaļas produktu patēriņa līmeņa saglabāšanai vien mums gadā papildus jāražo aptuveni 5 200 tonnas gaļas. Ja plānojam paaugstināt šo patēriņa līmeni kaut vai par vienu gaļas kilogramu, rēķinot uz vienu republikas iedzīvotāju? Zinot republikas iedzīvotāju skaitu, nav grūti aprēķināt, kādiem jābūt gaļas ražošanas tempiem...

Latvijas Valsts agrorūpniecības komiteja ieteic šādu izeju no radušās situācijas: savienības piegāžu līmeni tuvākajos gados neizmainīt, bet visu gaļas produktu ražošanas pieaugumu izmantot iedzīvotāju apgādes uzlabošanai. So viedokli esam darījuši zināmu Savienības orgāniem un tagad gaidām atbildi.

— Kāds ir republikas kolhozu un sovhozu finansiālais stāvoklis pēc to pārejas uz pilnu saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos?

V. Rimaševskis. Pašfinansēšanās apstākļos esam strādājuši visu 1988. gadu. Finansiāli šis gads bijis mums labvēlīgs. Bruto ienākums, kuru guvuši kolhozi un sovhozi, palielinājies no 1 miljarda 123 miljoniem rubļu (1987. gadā) līdz 1 miljardam 292 miljoniem rubļu (1988. gadā). Rēķinot uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 1987. gadā tas bija 48,3 tūkstoši rubļu, bet pagājušajā gadā — 50,6 tūkstoši. Attiecīgi arī peļņa augusi no 468,2 miljoniem rubļu līdz 603 miljoniem. Par trim miljoniem rubļu palielinājusies ienēmumi, kas ņūti, realizējot produkciju, par 5 procentiem paaugstinājusies rentabilitāte. Aizvadītajā gadā republikas Valsts agrorūpniecības komitejas uzņēmumi virs plāna sarāžojuši tautas patēriņa rreces par 143,3 miljoniem rubļu (7,5).

Vladimirs Rimaševskis, protams, varēja minēt tikai aptuvenus skaitļus. Precīzie būs zināmi vēlāk. Tomēr, atstājot viņa darba kabinetu, es zināju pilnīgi droši: republikas Valsts agrorūpniecības komitejas priekšsēdētājs Rimaševskis ir tieši tas launa tipa valstiskais cilvēks, kurš godam pārstāvēs rajona un republikas intereses valsts varas augstākajos orgānos.

V. ALEKSEJEVS

Uzlabosim sēklu kvalitāti

Starp faktoriem, kas nodrošina graudu un citas zemkopības produkcijas ražošanas palielināšanu, ievērojama vieta ir sēklas kvalitāte. Tikai izlietojot augstvērtīgu sēklu, var pilnībā izmantot ikvienas kultūras, šķirnes ražotspējas. Un otrādi — sējot mazvērtīgu sēklu, pat visražīgākā šķirne vislabvēlīgākajos apstākļos dos zemu ražu. Sējot augstas kvalitātes sēklu, labības sējumos, piemēram, ražu var palielināt par 3 — 4 centneriem no hektāra. Un vēl jāatzīmē, ka sēklas kvalitāte nodrošina ne tikai papildus produkcijas iegūšanu, bet arī atspoguļo vispārējās zemkopības kultūras un agronomiskā darba līmeni saimniecībā.

Kā mūsu rajona saimniecības domā par nākamā gada ražu? Runājot par kopējo stāvokli, uzreiz jāteic, ka sēklas sagatavošana veicas slikti. Pavasara sējai būs vajadzīgas 5 920 tonnas vasarāju graudaugu sēklas, bet no šī daudzuma līdz atbilstoši izsējas kondīcijai sagatavotas tikai 3 819 tonnas. Tas ir — 64,5 procenti.

Protams, ir saimniecības, kur šim darbam veltīta pienācīga uzmanība, kur sēkla sagatavota. Piemēram, Dzeržinska kolhozs (105 procenti), «Krasnij Oktjabrj» (141 procenti), «Jersika» (132 procenti). Arī pagājušajā gadā šīs saimniecības sēklas sagatavošanā bija labākas. Bet ko lai saka par kolhoziem «Dubna», «Silukalns» un Rušonas padomju saimniecību kur sagatavot labu graudaugu sēklu uzskata par nevaldīgu lietu? Vai tik atkal nenāksies brīnīties, kāpēc iegūta zema raža?

Graudaugu sēkla šogad ir ar pazeminātu didzību. Taču līdz šim laikam varēja atrast iespēju sēklu samainīt vai ienīrkt. Jāreķinās arī ar to, ka vajadzīgs sēklas drošības fonds, jo visi redzam, kādās apstākļos ziemo ziemā. Iespējams, ka daļu ziemāli nāksies pārsēt.

Daudz darāmā arī ilggadīgo zālāju sēklas sagatavošanā, jo no vajadzīgajām 218 tonnām rajonā sagatavotas 118 tonnas jeb 54 procenti.

Z. DŪDA,

rajona sēklkopības agronomes

Pārskats

par sēklas sagatavošanu
rajona saimniecībās līdz
15. janvārim

Saimniecība	Kondicionēta sēkla (%)	
	Vasaras graudaugi	Ilggadīgie zālāji
Leņina	63	110
«Sarkanā ausma»	86	116
Dzeržinska	105	—
«Vārkava»	47	60
«Dubna»	25	—
K. Marksa	76	91
«Krasnij Oktjabrj»	141	137
Suvorova	47	—
Raiņa	92	106
«Nākotne»	54	71
«Zelta vārpā»	36	29
«Jersika»	132	87
Oškālņa	72	41
«Dzintars»	54	36
Kirova	83	21
M. Gorkija	91	8
«Silukalns»	19	—
Agļonas p. s.	30	74
Rudzātu p. s.	58	20
Rušonas p. s.	20	—
RAJONA	64,5	54,3

**Gatavojoties
tautu
konferencē**

**Orgkomitejas
sēde**

16. janvārī notika Preiļu rajonā dzīvojošo tautu konferences sarīkošanai izveidotās orgkomitejas otrā sēde.

Orgkomiteja izskatīja saņemtos priekšlikumus par šīs konferences organizēšanu un tajā izskatāmajiem jautājumiem. Piemēram, tika apspriestas iespējas nodrošināt konferences laikā sinhrono tulkošanu. Diemžēl šī jautājuma atrisināšanu kavē tehniska rakstura grūtības, proti — nav nepieciešamās aparatūras. Šāda aparatūra ir pieteikta republikas Sakaru ministrijā. Ja līdz konferences sākumam izdoses to saņemt un uzstādīt, tad sinhrono tulkošanu, iespējams, varēs nodrošināt.

Orgkomiteja pozitīvi novērtēja priekšlikumu par godu konferencei tās atklāšanas dienā noturēt dievkalpojumu. Atklāts palika tikai jautājums, vai to darīt atsevišķos dievnamos vai arī noturēt kopīgu dievkalpojumu Preiļu baznīcā. Orgkomiteja šajā sakarībā gaida rajona iedzīvotāju ierosinājumus.

Kvotas izstrādāšanas un delegātu vēlēšanu kārtības noteikšanas komisijas priekšsēdētājs I. Jeršovs ziņoja par komisijas paveikto. Kopš orgkomitejas pirmās sēdes komisija veikusi lielu darbu, lai noskaidrotu rajona iedzīvotāju nacionālo sastāvu, kā arī iegūtu citas ziņas, kas nepieciešamas mandātu sadales un delegātu vēlēšanu kārtības noteikšanai.

Preiļu rajonā dzīvo 34 275 cilvēki, kas ir vecāki par 16 gadiem un kurām ir tiesības būt ievēlētiem par konferences delegātiem. Viņu vidū ir 21 455 latvieši, 10 424 krievi, 825 baltkrievi, 573 ukraiņi, 483 poļi, 104 lietuvieši, 70 čigāni, 28 moldāvi, 21 vācietis, 20 azerbaidžāņi, 13 ebreji, kā arī citu tautību pārstāvji, kuru īpatsvars iedzīvotāju kopskaitā ir mazāks. Pavisam rajonā dzīvo 29 tautību cilvēki.

Uz konferenci būs jāievēlē viens delegāts no 98 cilvēkiem. Orgkomiteja apstiprināja komisijas izstrādāto mandātu sadales un ievēlēšanas kārtību. 219 mandāti piešķirti latviešiem, 106 — krieviem, 8 — baltkrieviem, 6 — ukraiņiem, 5 — poļiem, pa vienam — lietuviešiem, ebrejiem, vāciešiem, čigāniem, moldāviem un azerbaidžāņiem. Trīs mandātus nolems iedalīt reliģiskajiem darbiniekiem (divus — katolīem vienu — vec ticībniekiem). Delegātus uz konferenci ievēlēs atbilstoši mandātu sadalei, ar kuru varat iepazīties no publicētajam tabulām. Delegātu izvirzīšana jāpabeidz līdz 10. februārim.

Orgkomiteja apsprieda, kā notiek galveno referātu sagatavošana, kā arī izskatīja dažus citus jautājumus.

P. STRAUTS

Mandātu komisijas paziņojums

Tautu konferences delegātu anketas varēs saņemt šī gada 25. janvārī rajona izpildkomitejas pieņemšanas telpās. Aizpildītas anketas jāiesniedz atpakaļ rajona izpildkomitejas pieņemšanas telpās 10. februārī no plkst. 10.00 līdz 18.00.

Ielūgumus uz konferenci izsniegs rajona izpildkomitejas pieņemšanas telpās 15. februārī no plkst. 14.00 līdz 18.00 un 16. februārī no plkst. 10.00 līdz 13.00.

KOLHOZI, SOVHOZI UN AGROROPNIECISKAS APVIENĪBAS «PREIĻI» APKALPOJOSAS ORGANIZĀCIJAS

	Mandātu skaits	Latvieši	Krievi	Baltkrievi	Vācieši	Moldāvi	Azerbaidžāņi
Leņina	3	2	1	—	—	—	—
«Sarkanā ausma»	4	4	—	—	—	—	—
Dzeržinska	2	2	—	—	—	—	—
«Vārkava»	3	2	1	—	—	—	—
«Dubna»	3	3	—	—	—	—	—
K. Marksa	4	3	1	—	—	—	—
«Krasnij Oktjabrj»	4	3	1	—	—	—	—
Suvorova	10	4	5	—	—	—	1
Raiņa	3	1	2	—	—	—	—
«Nākotne»	3	3	—	—	—	—	—
«Zelta vārpa»	3	2	1	—	—	—	—
«Jersika»	5	3	2	—	—	—	—
Oškaina	3	3	—	—	—	—	—
«Dzintars»	7	5	1	—	—	1	—
Kirova	4	3	1	—	—	—	—
M. Gorkija	8	5	2	—	—	—	—
«Sīlukalns»	5	4	1	—	—	—	—
Aglona p. s.	3	3	—	—	—	—	—
Rudzātu p. s.	4	3	1	—	—	—	—
Rušonas p. s.	4	3	1	—	—	—	—
«Lauktechnika»	5	3	2	—	—	—	—
«Ražība»	5	2	2	1	—	—	—
ARA «Preiļi»	2	1	1	—	—	—	—
ARA «Preiļi»	1	1	—	—	—	—	—

MANDĀTI NESTRADĀJOŠIEM PENSIONARIEM

	Mandātu skaits	Latvieši	Krievi	Ukrāņi	Baltkrievi	Poļi
Aglona	7	6	1	—	—	—
Aizkalne	3	3	—	—	—	—
Vārkava	3	2	1	—	—	—
Galēni	5	4	1	—	—	—
Jersika	3	3	—	—	—	—
Pelēči	3	2	1	—	—	—
Preiļu c.	4	2	2	—	—	—
Raunieši	3	3	—	—	—	—
Rieblīni	5	2	3	—	—	—
Rožkalni	2	2	—	—	—	—
Rožupe	2	2	—	—	—	—
Rudzēti	4	3	1	—	—	—
Rušona	7	5	2	—	—	—
Sauna	4	4	—	—	—	—
Silajāni	3	1	2	—	—	—
Stabulnieki	4	3	1	—	—	—
Turki	2	1	1	—	—	—
Upenieki	3	3	—	—	—	—
Upmala	6	6	—	—	—	—
Līvāni	21	10	8	1	—	—
Preiļi	14	8	5	1	—	—

UZŅĒMUMI, IESTADES UN ORGANIZĀCIJAS

	Mandātu skaits	Latvieši	Krievi	Baltkrievi	Poļi	Ukrāņi	Lietuvieši	Ebreji
Līvāņu EBR	8	4	2	1	1	—	—	—
21. PMK	4	2	1	1	—	—	—	—
Līvāņu PMK	3	1	1	1	—	—	—	—
Mājbuves trests	16	7	5	1	1	1	1	—
Kūdras fabrika	2	1	1	—	—	—	—	—
Stikla fabrika	12	5	6	1	—	—	—	—
LBKK	4	2	2	—	—	—	—	—
Siera rūpnīca	5	3	2	—	—	—	—	—
Linu fabrika	1	—	1	—	—	—	—	—
24. CRBP	2	1	1	—	—	—	—	—
Preiļu SCO	4	2	2	—	—	—	—	—
SPK	6	3	2	—	—	—	—	—
Trikotāžas fabrika	2	1	1	—	—	—	—	—
Katlu māju un siltumtīklu direkcija	1	—	1	—	—	—	—	—
Sakaru mezģis	3	2	1	—	—	—	—	—
Statistikas nodaļa	1	1	—	—	—	—	—	—
Dzīv. saimn. apv.	3	2	1	—	—	—	—	—
Pat. biedr. sav.	1	—	1	—	—	—	—	—
Maizes kombināts	1	—	1	—	—	—	—	—
Vairumtirdz. bāze	1	1	—	—	—	—	—	—
Sab. ed. apv. (Preiļi)	2	1	1	—	—	—	—	—
(Līvāni)	2	1	1	—	—	—	—	—
Preiļu pat. biedr.	3	2	1	—	—	—	—	—
Līvāņu pat. biedr.	3	2	1	—	—	—	—	—
Cietes rūpnīca	1	—	1	—	—	—	—	—
8. AK	1	1	—	—	—	—	—	—
Spec. PMK	1	1	—	—	—	—	—	—
Aptiekas	1	1	—	—	—	—	—	—
Autostacijas	1	1	—	—	—	—	—	—
«Daljrade»	1	1	—	—	—	—	—	—
Gāzes saimniec.	1	1	—	—	—	—	—	—
Tīklu rajoni	1	1	—	—	—	—	—	—
Mežniecības	1	1	—	—	—	—	—	—
Redakc. un tipogr.	1	1	—	—	—	—	—	—
Partijas rajona komiteja un komjaunatnes rajona komiteja	1	—	—	—	—	—	—	—
Centr. slimnīca	7	3	2	1	1	—	—	—
Kultūras nodaļa	1	1	—	—	—	—	—	—
Iekšlietu daļa	1	—	1	—	—	—	—	—
Skolu, arodskolu un bērnudārzu darb.	18	11	4	1	1	1	—	—
Skolēni	13	7	6	—	—	—	—	—
Valsts iestāžu arcbiedrība	3	1	1	—	—	1	—	—
Reliģiskie darb.	3	2	1	—	—	—	—	—
Atsevišķas tautības (čigāni)	1	—	—	—	—	—	—	—

**Tiek atdots
neaptraipītais vārds**

Kazimīrs Meikšāns nav valnīgs hitleriešu okupētās Rīgas antifašistiskās pagrīdes vadītāja Imanta Sudmaļa nāvē. Šādu secinājumu izdarījis saskaņā ar Latvijas Komunistiskās partijas CK lēmumu izveidotā komisija. LKP Centrālā Komiteja apstiprinājusi, ka Latvijas nacionālā varoņa nodošanā K. Meikšāns nav līdzvainīgs. Tā pēc vairākiem gadu desmitiem bijušajam partizānu komandierim tika atdots viņa neaptraipītais vārds.

1960. gadā K. Meikšānu izslēdza no partijas, apsūdzot viņu nodevībā. Taču jau ilgi pirms tam, 1945. gadā, un arī tajā pašā 1960. gadā izmeklēšanas orgāni atteicās ierosināt pret viņu krimināllietu apsūdzības pierādījumu trūkuma dēļ. Radās nesaprotama situācija: no vienas puses — Meikšānu par viņa rīcību nevarēja tiesāt, jo apgalvojumi, ka tieši viņš izdevis ienaidniekiem Imantu Sudmali, bija un palika vienīgi apgalvojumi, bet no otras puses — turpinājās sfūrgalvīgi mēģinājumi jebkādā ceļā pierādīt, ka tieši K. Meikšāns nodevis Imantu Sudmali.

Lūk, ko pastāstīja republikas ZA Vēstures institūta vecākais zinātniskais līdzstrādnieks Jānis Dzintars. Viņš ietilpa Latvijas Komunistiskās partijas CK komisijā, ko vadīja kara gados slavenais partizānu komandieris, tagadējais republikas ZA prezidija galvenais zinātniskais sekretārs Padomju Savienības Varonis Vīliss Samsons.

Mēs rūpīgi izpētījām arhīva materiālus, partizānu radiogrammas un citus dokumentus. Tika pavērtas jaunas antifašistiskās cīņas lappuses...

Partizānu kustības štāba uzdevumā K. Meikšāns 1943. gada nogalē ieradās ienaidnieku sagrābtajā Rīgā. Viņam vajadzēja satikties ar radistu Gajecki. Ne Meikšāns, ne partizāni vēl nezināja, ka Gajeckis kalpo gestapo-ovīsiem. Satikšanās vietā Meikšānu apcietināja. Taču viņš nevienu nenodeva: to apliecina mūsu izpētītie dokumenti, tai skaitā Rīgas gestapo materiāli. Tajā laikā Gajeckis lūdza «centru» izsūtīt uz Rīgu jaunu grupu pagrīdes cīņai. Radistam tika paziņots, ka uz satikšanos atnāks Andersons. Tāds bija Imanta Sudmaļa segvārds.

Kā viņu brīdināt par briesmām? Pieredzējušais izlūks K.

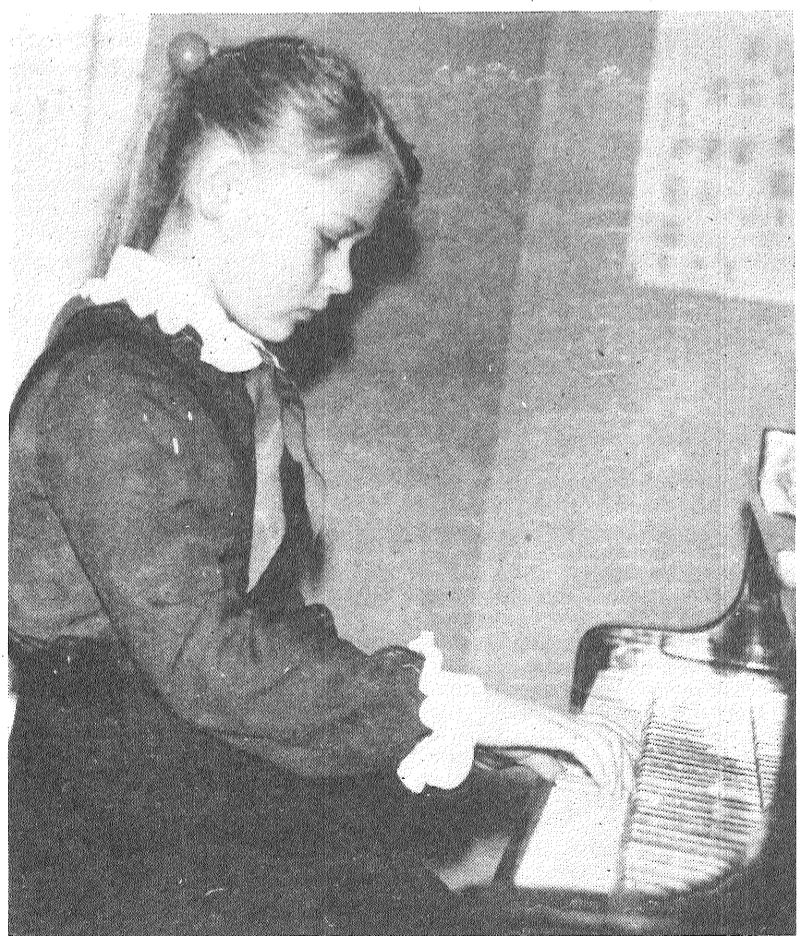
Meikšāns nolēma izlikties, ka piekrīt savest kopā gestapo aģentu ar Sudmali, kuru aģents personiski nepazīna, bet pa ceļam mēģināt aizbēgt. Taču pirmās tikšanās laikā aizbēgt neizdevās, nācās «nepazīt» I. Sudmali. Imants tūlīt saprata, ka kaut kas nav kārtībā. Viņš taču lieliski pazina K. Meikšānu. Pirms kara, būdams komjaunatnes Liepājas aprinča komitejas sekretārs, viņš pats izsniedza Kazimīram Meikšānam komjaunnieša biedra karti.

Otrajā reizē Meikšānam izdevās atrauties no izsekotājiem, un viņš nekavējoties ziņoja Sudmalim, ka radists ir nodevējis. Imants lika draugam nekavējoties aiziet no pilsētas. Viņš tam pateica konspiratīvā dzīvokļa adresi un paroli, lai varētu brīdināt Lielo zemi par radista nodevību. Toreiz taču tika gatavota lielas partizānu grupas iesūtīšana Rīgā. Pats viņš tomēr palika Rīgā, kaut arī saprata, ka te draud nāves briesmas. Tas notika desmit dienas pirms I. Sudmaļa aresta. Hitlerieši viņu aizturēja 1944. gada 18. februārī un pēc zvēriskas spīdzināšanas sodīja ar nāvi. Pēc nāves viņam piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums.

K. Meikšāns izpildīja Imanta Sudmaļa pavēli un tādējādi izglāba lielu pagrīdnieku grupu, kas tika gatavota iesūtīšanai Rīgā. Vēlāk, līdz pat Latvijas austrumu rajonu atbrīvošanai no hitleriešiem, viņš Daugavpils apkārtnes mežos komandēja partizānu vienību. Pēc kara K. Meikšāns strādāja par kolhoza priekšsēdētāju, taču tika apmelojums un atcelts no šī amata. Viņš kļuva par krāvēju Rīgas preču stacijā. Ilgus gadus viņam bija piekārtā netaisnīgā nodevēja birka. Viņa cīņu biedri, partizāni, nosūtīja daudzas vēstules, prasot objektīvi izvērtēt K. Meikšāna likteni. Taču atbildi nebija. Un tikai mūsdienās atjaunots taisnīgums, skaidri pateikts, ka bijušais partizāns nav vainojams sava biedra bojāejā.

Tagad K. Meikšāns ir pensijā. Vienlaikus ar viņu par rehabilitāciju viņu sasniedza vēl viena laba vēsts. Viņš apbalvots ar otrās pakāpes Tēvijas kara ordeni.

D. GEFTERS,
LATINFORM korespondents

Preiļu mūzikas skolā mācās daudzi apdāvināti bērni. Viņi šeit apgūst mūzikas instrumentu spēli, iepazīst skaisto mūzikas pasauli. Lai arī vēlāk ne visi kļūst par profesionāliem mūziķiem, skolā gūtais vienalga nodar dzīvē.

ATTELA: mūzikas skolā sekmīgi mācās Ludmila Beļikova. J. SALNAVIEŠA foto

Smaržo lauku maize

No bērības līdzī nāk lauku maizes smarža. No krāsns izvilktie kukuli, apsegti ar līnu dvielī, silti garoja un izdalīja apetīti veicinošu aromātu pa visu telpu. Tāda izjūta valda tagad ieejot Oškālna kolhoza maizes ceptuvē.

Nu jau ilgāku laiku Līvānu un Rudzētu iedzīvotāji, kā arī Preiļu veikala «Celtņeks» apmeklētāji var nopirkt īstu lauku maizi. Smaržīgu un garšīgu. Ik dienas Oškālna kolhoza izcep pustonnas maizes. Varētu vairāk. Pieprasījums pēc tās ir liels.

tikai grūtības ir ar miltiem — graudi maīšanai jāved uz Daugavpils labības kombinātu, pat uz Cēsīm. Maizes cepšanu paredzēts palielināt.

● **ATTELOS:** maizes cepēja Ruta Kuršte (no kre-

sās) un brigādiere Bīruta Barāga ar gatavo produkciju; Sandra Silādieviņa apmaisa ieraugu jaunam maizes cepumam.

J. AIZKALNA teksts,
J. SILICKA foto

Ceļi, kurus izvēlamies

Godpilna un interesanta profesija

Padomju sabiedrībā virsnieka profesija ieņem īpašu vietu. Cilvēki dziļi atzinīgi un ar cieņu vērtē virsnieku devumu par viņu pašizliedzīgo kalpošanu Dzimtenei, karavīra pienākuma pildīšanu.

Jau bargajos Pilsomu kara gados, kad radās un nostiprinājās mūsu Bruņotie Spēki, V. I. Leņins teica, ka tikai «sarkanie virsnieki» spēs nostiprināt mūsu armijā sociālismu un ka tāda armija būs neuzvarama.

Vēsture rāda, ka padomju virsnieki godam attaisno šo uzticību, par ko liecina mūsu tēvu un vectēvu mūžs, aizstāvot revolūcijas iekarojumus Pilsomu karā, cīnījoties Dzimteni un visu pasauli no fašistiskās verdzības. Viņu vidū bija arī slavenie latviešu tautas dēļi J. Vācietis, R. Bērziņš, J. Fabriciuss, J. Alksnis, J. Lācis, D. Brantkalns, M. Reiters un daudzi citi.

Dzimtenes aizstāvju varonības darbs Lielā Tēvijas kara gados ir izcilis. Vairāk nekā 11 tūkstošiem (to skaitā — 7150 virsniekiem un ģenerāļiem) par kaujas parādīto varonību un vīrišķību piešķirts augstais Padomju Savienības Varoņa nosaukums.

Arī mīrīgajās dienās padomju virsnieki un ģenerāļi atrodas pirmajās līnijās, viņi ir gatavi godam pildīt savu pienākumu Dzimtenes priekšā.

Kā piemēru varonīgai un godīgai kalpošanai savai Dzimtenei var minēt dzīves ceļu, ko nogājuši ģenerālpulkvedis V. Aboliņš, ģenerālmajors B. Steimbriks, G. Alksnis, I. Bruņinieks, pulkvedis A. Mūrnieks, apakšpulkveži V. Alksnis un V. Vilands.

Mūsu tautieši varonīgi un vīrišķīgi cīnījušies arī, pildot internacionālo pienākumu Afganistānas Republikā. Viņu vidū ir apakšpulkvedis P. Ziemeļis, kurš apbalvots ar diviem Sarkanās Zvaigznes ordeniem, apakšpulkvedis K. Kalniņš, kurš apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni un medaļu «Par kaujas nopelniem», apakšpulkvedis N. Cernūks, kurš apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni un medaļu «Par drošsirdību», kapteinis J. Lohins, kurš apbalvots ar medaļu «Par kauju nopelniem», vecākais leitnants E. Tomsons, kuram piešķirta medaļa «Par kauju nopelniem», un citi karavīri, kas šobrīd dienē Baltijas kara apgabala karaspēkā.

M. Gorbačovs, tiekoties ar Maskavas un Piemaskavas jauniešiem pagājušā gada oktobra beigās, uz jautājumu par dienestu armijā un par armiju vispār, atbildēja: «Domāju, ka mēs arvien vairāk sākam apzināties šo ļoti svarīgo problēmu kompleksu. Mēs nevaram vienkārši ņemt un atlaist savu armiju tajā laikā, kad visi pārējie saglabā armiju un bruņojas. Tas būtu nepareizi. Tāpēc kopā ar citām valstīm iesim pa armiju un bruņojuma samazināšanas ceļu. Vispār jautājumu par dienestu armijā, par iesaukumu labi jāapsver. Uzskatu, ka izvirzītais jautājums arī par dienesta ilgumu. Tas var tikt grozīts. Taču tas viss notiks normāla procesa ietvaros, kas sevi ieklaus mūsu darbību, mūsu draugu un mūsu partneru solus. Tāpēc, pašā jautājuma nostādne ir racionāls grauds, bet kad atskan balss: «Kāpēc mums vajadzīga armija?» — tas nav nopietni.»

Ik gadu armija un flote papildinās ar vispusīgi izglītotiem un spējīgiem jaunajiem komandieriem, politdarbiniekiem, inženieriem un tehniķiem — kara vidusskolu un augstskolu absolventiem. Viņus gatavo pieredzējuši pasniedzēji, sniedzot zināšanas par militāro teoriju un praksi.

Virsnieku dienests ir godpilns, sarežģīts un atbildīgs, bet vienlaikus arī romantisks un interesants.

Griežoties pie jauniešiem, kuri tuvākajā laikā beigs vidusskolas, tehnikumas, arodskolas, gribu teikt sekulošo. Jūsu dzīvē iestājas brīdis, kad jādomā par savu nākotni, par izraugāmo ceļu dzīvē. Droši vien viens otrs jau stingri izlēmis, par ko viņš vēlas kļūt, taču daudzi par šo jautājumu nopietni vēl nav domājuši.

Ierosinājam jauniešiem iepazīties ar šīs informāciju par uzņemšanas noteikumiem karaskolās un padomāt par šo jautājumu, apsveroties ar tuviniekiem un draugiem. Iespējams, daudzi no jums izteiks vēlēšanos kļūt par mūsu Bruņoto Spēku virsniekiem.

Virsnieku sagatavošana notiek vidējās un augstākajās kara mācību iestādēs. To uzdevums ir sagatavot mūsu Bruņotajiem Spēkiem augsti kvalificētus speciālistus virsniekus ar vidējo speciālo un augstāko militāro izglītību un virsniekus ar vidējo

speciālo un vidējo militāro izglītību, komunisma lietā uzticīgus, pašizliedzīgus savas Dzimtenes aizstāvjus, kas apguvuši marksistiski leņinisko teoriju, militārās un tehniskās zināšanas. Karaskolas daļās kara politiskajās, vispārējās karaspēka, tanku, artilērijas, zenitraču, kara inženieru, aviācijas (lidotāju, stūrmaņu, inženieru, tehniķu), radioelektronikas, jūras kara, sakaru, automobiļu, kara celtniecības, alžmugures, ķīmiskās aizsardzības u. c. ir arī kara institūti un militārās fakultātes.

Kara augstskolās komandējošam un politiskajam sastāvam apmācības laiks — 4 gadi, inženieriem — 5 gadi. Kara vidusskolās apmācības ir trīsgadīgas.

Pēc augstāko (vidējo) kara mācību iestāžu beigšanas tiek piešķirts leitnanta nosaukums, pasniedzot nozīmīgu par attiecīgas mācību iestādes beigšanu un izsniedzot Vissavienības parauga inženiera (tehniķa) diplomu, kas apliecina, ka absolventam bez militārās izglītības ir arī civilā izglītība (civilajā specialitātē).

Pēc mācību iestādes beigšanas daļa virsnieku komandē vadus, rotas, baterijas, bataljonus, divīzijas, pulkus, kuģus, daļa strādā štābos un attiecīgajās mācību iestādēs. Pieredzējušie virsnieki komandē vienības, ievērojama daļa militāro kadru ir politdarbinieki, politdaļu priekšnieki, pulku, kuģu, apakšvienību komandieri vietnieki politiskajos jautājumos, daļu un vienību propagandisti, partijas un komjaunatnes komiteju sekretāri.

Bruņoto Spēku kaujas gatavības paaugstināšana, armijas un flotes, visu padomju cilvēku audzināšana augstas modrības garā sociālistma iekarojumā, aizstāvbai ierakstīta PSKP XXVII kongresa Rezolūcijā.

Ļoti svarīga ir arī tēze partijas Programmas jaunajā redakcijā par to, ka ikvienam komunistam, ikvienam padomju cilvēkam katrā ziņā jādara viss, lai atbalstītu pienācīgā līmenī valsts aizsardzības spējas. Uz to orientēts arī PSKP CK un PSRS Ministru Padomes 1987. gada 10. jūnija lēmums par jauniešu labāku sagatavošanu karadienestam.

Sajā lēmumā minētie papildu pasākumi, lai paaugstinātu pirmsiesaukuma un iesaukuma jauniešu sagatavošanas līmeni, akcentē uzdevumu nodrošināt

PSRS Bruņoto Spēku nokomplektēšanu ar jaunu virsnieku papildinājumu, kas būtu gatavi godam izpildīt savu karavīra pienākumu.

Padomju virsnieku slavenajā korpusā dienē arī Padomju Latvijas pārstāvji.

Karaskolā uzņem jauniešus, kam ir pabeigta vidējā vai speciālā izglītība un kas veselības stāvokļa dēļ var turpināt mācības attiecīgajās karaskolās, sekmiņi nokārtojot konkursa eksāmenus no 17 līdz 21 gada vecumam, bet rezerves karavīrus — līdz 23 gadu vecumam.

Iestājesāmeni karaskolās notiek jūlijā pēc skolu priekšnieku izsaukuma.

Latviešu jauniešiem dota iespēja ārpus konkursa iestāties vairākās mācību iestādēs un kārtot iestājesāmenus republikāniskajā uzņemšanas komisijā.

Vairākumā karaskolu iestājesāmeni notiek matemātikā (mutvārdos), PSRS vēsturē (mutvārdos), fizikā (mutvārdos), krievu valodā un literatūrā (rakstiski).

Visi kandidāti iziet profesionālo atlasu, kurā ietverts sabiedriski politiskās aktivitātes un morālo īpašību, veselības stāvokļa, fiziskās sagatavotības un vispārīgās izglītības līmeņa vērtējums, kā arī GDA kompleksa praktiskā pārbaude.

No iestājesāmeniem tiek atbrīvotas personas, kas beigušas skolu ar medaļu vai arodvidusskolu — ar izcilības diplomu, stājoties augstākajās kara skolās, viņi kārtot eksāmenus tikai vienā no disciplīnām, kas tiek pazinota kandidātiem kopā ar lēmumu par pieļaušanu pie eksāmeniem. Ja saņem apliecināšanu vai labu atzīmi, turpina kārtot eksāmenus pēc vispārējiem noteikumiem.

Jauniešiem, kas vēlas iestāties karaskolās, iāgrīezās rajona (pilsētas) kara komisariātā. Tur jās sanemst izsmelošas zināšanas par attiecīgajām mācību iestādēm un iestāšanās kārtību tajās.

Republikās jaunieši Karaskolas dos jums vispusīgu izglītību un iespēju īstenot novēlējumu, ko izteica Leņins par to, ka ikviena revolūcija tikai tad ir ko vērts, ja tā prot sevi aizstāvēt... Novēlu jums izvēlēties pareizu dzīves ceļu.

J. DŪDA,
ģenerālmajors, Latvijas PSR
kara komisārs
(«Rīgas Balss»)

Droši un cerīgi

14. Janvāris daudzām Krāslavas rajona laudīm paliks atmiņā kā LTF rajona nodaļas dibināšanas diena.

Pie kultūras nama plīvija sarkanbaltarkanais karogs, un, konferenci atklājot, Krāslavas rajona Latviešu kultūras biedrības koris dziedāja «Dievs, svētī Latviju!».

Jā, gan — Latviešu kultūras biedrības koris. Vēl Krāslavā ir arī Poļu kultūras biedrība, un tiek domāts arī par citu rajonā dzīvojošo tautu nacionālās kultūras kopšanu un saglabāšanu.

Taču ne tikai novārtā atstāto kultūras mantojumu, bet vēl ļoti daudz ko savā uzmanības lokā tagad paturēs nule nodibinātās LTF rajona nodaļas biedri. Par to liecināja konferences delegātu uzstāšanās — pārliecinošas un uz praktisku tūlītēju darbību aicinošas, kā arī kopīgi apstiprinātie galvenie LTF rajona nodaļas darbības virzieni. Tie paredz izglītības un veselības aizsardzības, ekonomikas un ekoloģijas, sociālā taisnīguma, atklātuma un sabiedriskās dzīves demokrātizācijas pilnīgāku nodrošināšanu rajonā.

LTF Krāslavas rajona nodaļas dibināšanas konference piedalīties bija aicināta rajona vadība, uzņēmumu un organizāciju vadītāji un partijas organizāciju sekretāri, kā arī viesi no Rīgas — mākslinieki, žurnālisti, LTF Domes locekļi un kaimiņu rajonu — Rēzeknes, Ludzas, Preiļu un Daugavpils LTF nodaļu pārstāvji.

Mūsu rajona LTF nodaļas vārdā uzstājās un krāslaviešus sveica Ilgvars Muzikants.

Par LTF Krāslavas rajona nodaļas valdes priekšsēdētāju tika ievēlēts rajona galvenais arhitekts Ilmārs Leitāns. Droši un cerīgi uz visspīgāko, visasāko jautājumu risināšanas ceļu nostājušies kaimiņu rajona iedzīvotāji.

S. JOKSTE

Jūs rakstijāt
redakcijai

Vainīgie sodīti

Mūsu lasītāja Krasovska bija atsūtījusi redakcijai vēstuli, kurā rakstīja par antisemitāro stāvokli Preiļu pilsētas tualetē. Vēstules kopiju mēs nosūtījām rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībai. Esam saņēmuši atbildi, kuru parakstījis šīs apvienības direktors V. Limans:

«Vēstulē izklāstītie fakti pamatā atbilst patiesībai. Par pilsētas tualetes savlaicīgu neuzkopšanu apkoņeļai A. Betlerei izteikts rājiens, bet sanitāro attīrīšanas iekārtu meistarei M. Brūverei par nepietiekamu kontroli 1988. gada IV ceturksnī samazināta prēmija.

Jauno (maksas) tualeti paredzēts uzbūvēt Brīvības ielā 1989. gada II — III ceturksnī».

MANTOJUMS

Antons Skrinda

Antons Skrinda ir dzimis 1881. gada 2. oktobrī Daugavpils apriņķa Liksnas pagastā. Būdams zemnieka dēls, viņš vairākas vasaras let ganos, iemil dabu. Sešu gadu vecumā pēc lūgšanu grāmatas iemācās lasīt. Mācās Liksnas trīsgadīgajā pamatskolā, kuru arī sekmīgi beidz. Tad brauc uz Pēterpili un iestājas svētās Katrīnas ģimnāzijā. Pabeidzis četras klases, pārīet uz astoņklasīgo valsts vidusskolu, kuru pabeidz 1902. gadā, iegūstot sudraba uzslavas zīmi.

Pārvarot materiālās grūtības, viņš iestājas Kara medicīnas akadēmijā, bet 1905. gadā, kad mācās 4. kursā, par piedalīšanos revolūcijā viņš tiek vajāts, ir spiests atstāt Pēterpili un dodas uz Šveici, kur iestājas Bernes universitātes medicīnas fakultātē. Pēc gada atgriežas Pēterpilī un turpina mācības Kara medicīnas akadēmijā, kuru pabeidz 1909. gadā.

Viņam bija piešķirts valsts pabalsts, par kuru bija jāatstrādā trīs gadi. Pēc akadēmijas beigšanas Antonu Skrindu norīko uz Sibīriju, uz Kanskas, bet vēlāk — uz

Nižņeudenskas pilsētām. 1913. gadā viņš atgriežas dzimtenē un darbojas par privātārstu Rēzeknē. Sākoties pasaules karam, tiek iesaukts karadienestā.

1918. gada 27. martā atgriežas Rēzeknē. Bet tajā pašā dienā saslimst un pēc trim grūtām slimības dienām mirst.

Antons Skrinda pieder pie pirmajiem Latgales celmlaužiem izglītības jomā. Viņš darbojās vienā laikā ar F. Trasunu, F. Kempu, brāli K. Skrindu un citiem. Viņš publicējās pirmajās latgaliešu avīzēs, galvenokārt «Drīvā», kalendāros un žurnālos. Būdams ārsts, viņš uzskatīja, ka vienīgi vesela tauta var pastāvēt un attīstīties. Praktiska nozīme ir viņa rakstiem par veselības kopšanu.

No atsevišķajiem A. Skrindas literārajiem darbiem jāmin 1907. gadā sastādītā pirmā latgaliešu valodas gramatika. Tā pa pusei uzrakstīta krievu valodā, lai arī latviski lasīt neprotētie varētu apgūt valodu. Līdz 1914. gadam periodikā publicētos dzejoļus A. Skrinda sakopo krājumā «Kūkle».

ANTONS SKRINDA

Zīmas svātku nakts

Ak, cik jauka un cik klusa Zīmas svātku nakts!

Simā naktī mīrs un dusa Vysu zemi sadz.

Debesīs cik zvaigznes skaistas, Klusi, jauki mirdz!

Tai ar mīlestību laistos Vysu laužu sirds.

Reitā agri tūrnūs zvoni Dusu, mīru trauc;

Kai uz Betleemu goni, Bāznīcā jaud's brauc.

Rudiņš

Kas tur daudz, kas tur noc, Kas tos endzēs klauzinoj? Tys ir rudiņš. Vēji šnoc, Lūgu duras kvydzyno!

Saule slēpās, debess mocās, Dzēves skrīn uz siltu molu, Vysur monos: rudiņš socās, Vosora jau it uz golu.

Doba dusmojās un raud: Te jei kūku lopas svaida, Te ar solnom myusim draud, Te ar tymsom naktim baida.

Nūkreit lopas, nūrymst vēji, Doba! bērst ņyu asareņas: Zāl jai sovas zaļos rūpas, Zāl jaukos i vasareņas. (1912)

Dzīsmē

(Pēc Teodoroviča)

Skrīn, muna dzīsmēite, breiva kai putneš; Skan', myusu dzimtnes teirumus sveic! Vosora jaukā un drymajā zīmā Priču un liksmi vīn sirdīs mums teic!

Lai tovas skaņas cel gulūšus spēkus, Lai jūs pi dorba tik gūdelga sauc. Tim, kam nav ticēbas, tīm, kas pūlins skum'u, — Lai celas cereibas, mīleibas daudz.

Skrīn, muna dzīsmēite, breiva kai putneš; Skan', myusu dzimtnes teirumus sveic! Nūremdej-sirdi un sludynoļ gaismu; Cel myus un osoros ej myusim leidz. (1906)

Kas jauns skijoringā?

Kopš 1972. gada šis lauku jaužu (īpaši mehanizatoru) iecienītais sports ieguvis Latvijas nacionālā sporta veida statusu.

Tuvojas atbildīgāko sacensību mēnesis — februāris, kuru ievadīs Baltijas republiku meistarsacīkstes Mālpilī 28. janvārī un Mālpils sovhoztehnikuma kausa izcīņa dienu vēlāk. Stigūdas un Līgatnes trasēs draudzības sacensības notiks 4. un 5. februārī, bet 11. un 12. februārī visu rajonu izlases redzēs kopā

Daugavpils rajona Višķu sovhoztehnikumā uz republikas čempionātu.

Nedēļu vēlāk Rīgas Bīkernieku apīlī sekos ČSSR «Motokov» balvu izcīņa (komandā divas «Javu» apkalpes). 25. februārī sacensības Lielvārdē sarīkos kolhozs «Lācplēšis» un Aļūksnē — ceļu būvētāji, 26. — «Sovetskaja molodjoz» redakcijas kolektīvs Balvos.

5. un 8. martā notiks Rīgas jauno tehniķu stacijas un kolhoza

Administratīvo pārkāpumu hronika

□ 1988. gada 5. decembrī Suvorova kolhoza darbnīcās vairāki pilsoņi dzēra, uz milicijas darbinieku alžrādījumiem neregēja, lamājās. Šī kolhoza kuriņātājs Stupāns sodīts ar naudas sodu.

□ Andris Viša, 25 gadi, nekur nestrādā. 6. decembrī viņš piedzēries alžģāja uz agrofirmas darbnīcām un huligānisku pamudinājumu dēļ lamājās, draudēja izrēķināties ar sargu.

□ Madonas rajona Indrānu ciema iedzīvotājs J. Burtiņš nestrādā. 10. decembrī traucēja autoinspekcijas darbiniekam izpildīt dienesta pienākumus, par ko sodīts ar arestu uz 7 dienaktīm.

□ 11. decembrī līvānietis L. Bogdanovs dzērumā izraisīja skandālu ģimenē, arī kaimiņus

apvainoja necenzētiem vārdiem. □ Līvānu iedzīvotāja penslonāre Feodosija Kalmane saņēmusi 60 rbl. naudas sodu par to, ka nodarbojās ar sīko spekulāciju.

□ Kolhoza «Sīlukalns» strādniece O. Rudeviča plesavinājās 3 maļsus kolhoza biešu.

□ Galēnu ciema iedzīvotājs V. Nikita 28. novembrī dzērumā sarīkoja skandālu ģimenē, par to sodīts ar administratīvo arestu.

□ Daugavpils 3. PMK strādnieks Augšpols izdarīja būvmaterialu sīku zādzību. Naudas sods vairākkārt pārsniedz nozagto materiālu vērtību.

□ Līvānietis V. Markovičs dzērumā huligāniski uzvedās limonādes ceļā, par ko saņēmis naudas sodu.

□ Pedējais incidents pagājušajā gadā notika 30. decembrī Rušonas ciema klubā, kur A. Fedotovs, būdams piedzēries, uzvedās huligāniski. Viņš jau agrāk sodīts ar brīvības atņemšanu par launprātīgu huligānismu un par nepilngadīgā iesaistīšanu noziegumā, bet secinājumus nav izdarījis un turpina pārkāpt likumu.

□ Ari 1989. gadā administratīvie pārkāpumi turpinās. 7. janvārī līvānietis S. Saveljevs dzērumā izraisīja skandālu ar sievu (laulība šķirta). Par to viņš sodīts ar labošanas darbiem darba vietā.

Informāciju sagatavoja E. RINCA

Redaktora v. L. ZENVEVICA

Mums raksta

Piens no pilsētas

Braucot autobusā, var vērot, ka pasažieri — laucinieku — somās un tīkliņos ir ne tikai rajona centrā Preiļos pirkta maize, zivis, bet arī gaļa un piena pudeles. Kāda aēģārnība: vai tad pilsētā ražo pienu un gaļu? Bet tā ir patiesība: liela daļa lauku iedzīvotāju šos produktus iegādājas pilsētā veikalos. Vai tā tam jābūt? Kā risināt šo jautājumu?

Saldus rajona kolhozā «Jaunais komunārs» jau kopš 1982. gada darbojas pašapgādes kooperatīvs. Kolhozs apgādā savus cilvēkus ar visiem nepieciešamajiem pārtikas produktiem.

Saimniecība kooperatīvam bez maksas iedalīja un izremontēja govju novietni un cūku kūti. Pārdeva sīvēnus, lopbarību. Tagad kooperatīvam ir 27 slaucamās govīs un pāris simtu cūku. Ar pienu un gaļu par pieņemamām cenām tiek apgādāti visi, kas to vēlas.

Tas ir labākais variants lauku iedzīvotāju nodrošināšanā ar pārtikas produktiem. Risinājumus rod arī mūsu rajonā. Rudzātu padomju saimniecība ir samērā vāja, bet savus strādājošos nodrošina ar gaļu un pienu. Cilvēks jebkurā laikā, kad vēlas, var nopirkt šos produktus. Par kilogramu cūkgaļas jāmaksā nepilni divi rubļi, par litru piena — divdesmit četras kapeikas. Saimniecība iespēju robežās ar pienu un gaļu palīdz arī Rudzātu palīgskolai.

Tātad — ja gribētu, tad varētu saviem laudim ar pienu un gaļu izpalīdzēt arī pārējās rajona saimniecības, visvairāk — bagātās. Kaut daļēji — veciem laudim, kas nav spējīgi turēt lopus, un arī jaunajiem, kas dzīvi tikko sāk.

A. KĀRSENIKS

Sludinājumi Līdzjūtības

Kā tu prati, kā tu speji Mani savā mīlā sasiet? Tu ar mani saziēdēji Kā ar druvcu druvcu saziēd.

(J. Gavars)

MARIJU AUGSPULI un JANI LAZDĀNU sveicam, kopējo dzīves ceļu uzsākot! Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

SOCIOLOĢISKO PĒTIJUMU KOOPERATĪVS «02—C»

piedāvā savus pakalpojumus lietišķo socioloģisko pētījumu veikšanā tādu problēmu lokā, kuras saistītas ar apvienību, uzņēmumu un iestāžu pāreju uz jaunām saimniecības formām.

Kooperatīvs sniedz konsultācijas un praktiski palīdz anketu sastādīšanā, anketu datu analizēšanā ar ESM palīdzību, kā arī veic citus pakalpojumus. Tas pēti pieprasījumu pēc precēm un pakalpojumiem, kā arī noskaidro iedzīvotāju intereses un vajadzības.

Nepieciešamības gadījumā veic ekonomisko un sistēmisko analīzi.

Kooperatīva darbībā iesaistīti PSRS ZA Socioloģisko pētījumu institūta līdzstrādnieki.

Kooperatīva adrese: Cēsis, J. Gagarina ielā 4, 313. istaba. Tālrunis: 23455.

UZŅEMUMU UN ORGANIZĀCIJU VADĪTAJU ZINĀSANAI

Ja jūs vēlaties pamatot pilna saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanās viena vai otra modeļa pielietošanu, profesionāli izdarīt analīzi un uzziņāt optimālo variantu, — to visu var veikt pagaidu radošais kolektīvs (piedaloties jūsu speciālistiem). Apmaksa — atbilstoši darba ieguldījumam.

Līgumu var noslēgt Daugavpili, I. Seredas ielā 1. Tālruni — 31405 un 31195.

JAUNAGLONAS 58. ĀRĀDVIDUSSKOLA

izsludina uzņemšanu piecmeņu kursos, kuros sagatavos B un C kategorijas šoferus. Nodarbību sākums 1989. gada 30. janvārī.

PAZUDIS suns — laika. Tumšpelēku spalvu, baltām krūtīm un kepām. Klausu uz vārdu Bars. Zvanīt: Rēzekne, 33385, Boroduļnam.

PĀRDOD govi. Uzziņas pa tālr. 44822. Zvanīt pēc plkst. 20.00.

MAINA dzīvokli Salaspilī (28 m²) (jāstrādā kolhozā) pret 2 — 3 istabu dzīvokli Līvānos. Tālrunis: 42233.

Vai dzīvība ar mani joko? Tik īsā laikā nevar spēt Ne savu rudzu lauku nokopt, Ne mīlestību izmīlēt.

(I. Ziedonis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Bronislavai Lauskai sakarā ar DELA EDMUNDA traģiski pārtrūkušo mūžu.

Grāmatvedības kolektīvs

Skumju brīdī esam kopā ar ANNAS JAZEPA m. MĀLNIECES tuviniekiem, izvadot viņu kapu kalnā.

Kolhoza «Jersika» kolektīvs

Kur es iešu, kur tecēšu, Kam prasīšu padomiņu? Mans padoma devējiņš Gul zem zaļas velēniņas.

(T. dz.)

Izsakām sirsniņu līdzjūtību Anastasijai, Janīnai un Jānim. TETI — ANTONU PASTARU pāragri zaudējot.

Kaimiņi

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija, arodkomiteja un kolektīvs izsaka dziļu līdzjūtību piederīgajiem un tuviniekiem sakarā ar EDMUNDA LAUSKA pāragro nāvi.

Gauži raud māmuliņa, Pa sētiņu staigādama. Redzēj' savu lolojumu Pār kalniņu aizvedam.

(T. dz.)

Skumstam līdzi ar Bronislavu Lausku, DELU Edmundu guldot smiltainē.

Preiļu RKN jauktais koris

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROĢS

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpili, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Vienā nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 348 eksemplāri (latviešu valodā — 10 094 eks., krievu valodā — 4 254 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 88.